Effecten van het gebruik van de Outcome Prioritization Tool (OPT) tijdens medicatie review bij oudere patiënten met polyfarmacie en multimorbiditeit

JJGT van Summeren¹, J. Schuling¹, P. Denig², F.M. Haaijer-Ruskamp²

 $^{[1]}$ Universiteit van Groningen, Universitair Medisch Centrum Groningen, Afdeling huisartsgeneeskunde. [2] Universiteit van Groningen, Universitair Medisch Centrum Groningen, Afdeling klinische farmacie en farmacologie.

Correspondentie: j.j.g.t.van.summeren@umcg.nl

INTRODUCTIE

- Behandeling volgens ziekte-specifieke richtlijnen leidt tot een stapeling van medicatie.¹
- Medicatie review wordt veelal gedaan met behulp van medicatie gerichte richtlijnen b.v. de START/STOPP criteria.²
- De focus van medicatie review moet verschuiven van medicatie gericht naar patiënt gericht.
- Met behulp van de OPT kunnen oudere patiënten 4 algemene behandeldoelen rangschikken:
  - 1) Levensverlenging, 2) Onafhankelijkheid bewaren,
  - 3) Pijn verminderen, 4) Andere klachten verminderen.³
- De OPT kan persoonsgerichte medicatie review faciliteren.

ONDERZOEKSVRAAG

- Welke behandeldoelen hebben oudere patiënten met polyfarmacie?
- Leidt een medicatiereview o.b.v. deze behandeldoelen tot voorgestelde veranderingen in de medicatie?

METHODE

- Design: Cross-sectionele pilot studie
- Dataverzameling: vragenlijst ingevuld door huisarts na afloop van medicatie review met OPT.
- Inclusie: oktober 2013 april 2014.
- <u>Inclusie criteria</u>: ≥80 jaar, ≥2 chronische ziekten, ≥ 5 medicijnen.
- Exclusie criteria: cognitieve stoornissen en levensverwachting < 6 maanden gebaseerd op de perceptie van de huisarts.
- Uitkomsten:
  - Rangorde behandeldoelen
  - Voorstel tot voorschriftwijziging

Instructies voor medicatie review met OPT⁴

- OPT uitleggen aan patiënt.
- Patiënt behandeldoelen laten rangschikken volgens tradeoff principe.
- Implicaties voor beleid bespreken met patiënt.

Fig. 1. Outcome Prioritization Tool (OPT)

RESULTATEN

Tabel 1: Patiënt karakteristieken (N=60, afkomstig van 14 huisartsen)

	(N/Totaal)
Leeftijd in jaren (gem ± std)	83.85 (± 4.16)
Vrouw	31/60
Voorschriften per patiënt (med + IQR)	8 (6-10)
Woonvorm	
- Zelfstandig	52/60
- Verzorgingstehuis	6/60
- Onbekend	2/60
Medicatie tevredenheid voor consult	
- Ontevreden	12/60
- Tevreden	42/60
- Onbekend	8/60

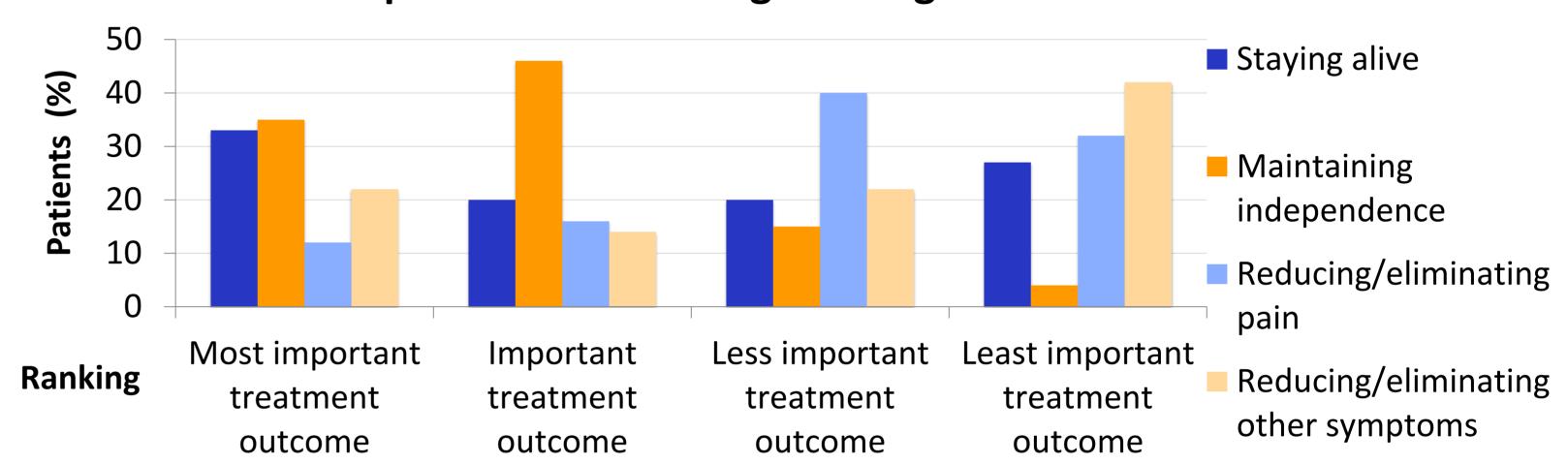

Fig. 2 Percentage van patiënten dat het behandeldoel op de desbetreffende plaats heeft gerangschikt.

- Bij 7% van de voorschriften is voorstel tot verandering gedaan.
- Bij 33% van de patiënten is minstens 1 voorstel tot verandering gedaan.

Tabel 2: Aantal en percentage van voorgestelde veranderingen

	Voorschriften (N=488) (N, %)	Patiënten (N=58) (N, %)
Soort verandering		
• Start	0	0
• Stop	22 (4,5%)	16 (27,6%)
• Dosis+	3 (0,6%)	3 (5,2%)
• Dosis-	5 (1,0%)	4 (6,9%)
 Switch 	3 (0,6%)	3 (5,2%)
Reden verandering		
Levensverlenging	13 (2,7%)	10 (17,2%)
 Onafhankelijkheid bewaren 	3 (0,6%)	2 (3,4%)
 Pijn verminderen 	2 (0,4%)	2 (3,4%)
 Andere klachten verminderen 	15 (3,1%)	10 (17,2%)
Totaal	33 (6,8%)	19 (32,8%) ^a
^a Fan natiönt kan maar dan áán varandard voorschrift habban		

^a Een patient kan meer dan een veranderd voorschrift hebben

CONCLUSIE

- De OPT tool lijkt bij te dragen aan voorschrift wijzigingen van ouderen.
- "Onafhankelijkheid bewaren" en "levensverlenging" zijn de belangrijkste behandeldoelen van ouderen.
- Voorgestelde verandering is meestal stoppen van medicatie.
- De meeste veranderingen zijn gekoppeld aan behandeldoelen "levensverlenging" en "verminderen van andere klachten".
- Verder onderzoek moet antwoord geven op de vraag in hoeverre specifieke medicatie wijzigingen gerelateerd zijn aan verschillende uitkomst preferenties.

Referenties:

- Tinetti et al. (2004). New Eng. J. of Med, 351 (27), 2870-2874
- NHG (2012). Multidisciplinarie richtlijn polyfarmacy bij ouderen
- Fried et al. (2011). Patient Educ Counsel, 83 (2), 278-282.
- Schuling et al. (2013). NTVG 157, A6491

